

BELLE

Een AHA-Erlebnis

Eigenlijk zou ik elke dag een filmcamera bij me moeten hebben en dan een camera die continu filmt zodat ik die hele mooie en bijzondere momenten kan vastleggen. In dit geval betreft het Belle.

Boebie en Belle eten hooi vanuit het principe: 'Het gras (in dit geval het hooi) bij de buren is altijd groener' dus .. Belle zit er dus steeds met haar snuitje tussen. Dat roze neusje hangt zover mogelijk naar voren om alles te pakken wat er in de buurt komt. Als ze de kans krijgt dan pakt ze zelfs het hooi bij Boebie uit de bek weg.

Vice versa komt ook Boebie met snuit en lijf helemaal naar voren hangen om zo dicht mogelijk bij de zak hooi te komen want, o jee, Belle zou eens een hapje moeten pakken dat eigenlijk voor hem bestemd is.

Twee snuiten dringen om een hap hooi: een zwarte neus en een roze neusje.

(noot: die neuzen zijn ONWEERSTAANBAAR. Die móét je aaien).

Boebie eet nog enigszins beschaafd, dat wil zeggen, niet zo hoorbaar. Daarentegen Belle! .. Belle smakt. Ja echt, het is niet anders, ze smakt en ook nog eens zeer duidelijk hoorbaar. Als ze buiten eten zit ik op een emmer bij de voerbak en zijn die bekjes van Boebie en Belle vlakbij mijn oren en hoor ik Belle dus héél duidelijk kauwen en smakken. Ik kan het niet helpen dat ik dan in de lach schiet.

Soms ga ik een beetje richting dat bekje hangen om het smakgeluid wat beter te beluisteren. Zo ook vandaag ... ik hoor dat kauw-geluidje, buig naar Belle toe, doe mijn ogen dicht ... 'AU!' ... 'Heeee Belle! ... AU joh!' Pakt ze toch notabene een hele pluk haren van mijn hoofd erbij.

Terwijl ik over mijn pijnlijke hoofd wrijf, heeft Belle niets in de gaten en kauwt dat bekje gewoon verder, deze keer dus met een pluk haren erbij.

Dat Belle niet in de gaten heeft dat mijn haren erbij zitten komt omdat zij, net als Boebie, de ogen half dicht doet als ze een bek vol hooi heeft. Zij komen op zo'n moment in een ontspannen staat van 'zijn': een intens tevreden snoetje straalt een grote rust uit. Zij genieten waarlijk van die volle bek, met elke hap weer opnieuw. Zodra de bek zonder inhoud is, komt het besef dat de bek leeg is .. dan gaan de ogen wijd open, komt de drang

naar boven om die bek zo snel mogelijk en zo volledig mogelijk te vullen en komt er tevens een onrust over hen heen. Dan lijkt het wel of ze compleet uitgehongerd zijn en in geen dagen hebben gegeten.

Vandaag heeft Belle tijdens het eten een AHA-Erlebnis: zowel Boebie als Belle moeten 'netjes' eten: niet dringen of voer uit de zak pakken, maar wachten tot ze het aangereikt krijgen. Om te voorkomen dat het eten overal wordt neergegooid is de regel: eerst bek leeg en dan komt de volgende hap. Hooi dat 'in de bek is geweest' eten ze niet meer en wat op de grond valt wordt vertrapt: een verspilling die ik wil voorkomen.

Boebie krijgt grotere happen aangereikt dan Belle. Dat hooi gaat 'hap-slik- weg' naar binnen. Boebie eet twee keer zo snel als Belle dus de verhouding van aangereikt hooi is 2 : 1. Belle vindt dat niet eerlijk en probeert daarom tussendoor voer uit bak of zak te jatten. Welbeschouwd levert dat weinig op: het happen lukt niet omdat er nog teveel hooi in haar bek is, dus het nieuwe hooi valt op de grond waarna ze er bovenop gaat staan.

Vandaag gebeurt dat herhaaldelijk en als Belle het hooi voor de zoveelste keer laat vallen ben ik het beu. Ik kijk haar eens goed recht in de ogen en plaats de opmerking: *'Belle, je hebt je bekje nog vól, echt helemaal hartstikke vol. Daar kan niets meer bij!'*

Vervolgens zie ik het prachtige 'filmpje':

het witte bekje stopt met malen ....

dat roze neusje komt tot stilstand ...

haar blauwe ogen worden heel nadenkend als de 'radertjes' in dat kopje volop draaien ....

die ogen gaan ineens helemaal open en lichten op tijdens een AHA- Erlebnis ....

dan volgt er een héél grote slik en wordt alles in haar bekje met kracht weggeslikt ....

vervolgens komen bek en lipjes naar voren ...

gaat dat roze snuitje open en zegt ze: *'Kijk ... heeeeeeelemaal leeg'*.

Ik schiet enorm in de lach en kan het niet nalaten om dat roze neusje te aaien en geef haar vervolgens een handvol hooi terwijl ik zeg: *'Hier kleine smiecht, jij ook een volle bek'* waarna Belle vervolgens het hooi aanpakt, dat bekje weer heen en weer gaat, de smakkende geluiden weer hoorbaar worden en die blauwe ogen weer halfdicht gaan van genot.

Zó mooi om te zien !